

היא שלשה ענפים של שרש האילן, וזה מן שת, מ"ה מן משה זה אדם, שהוא ברמות האדם של מעלה, וזהו מה שמו ומה שם בנו, וזה המ"ה, (ט) תורת יהוה הימימה, ה' חמשה חמישית תורה, שנטנו לו בארכאים ימים וארכאים לילות שלחם לא אכל ומים לא שתה.

ומושום שער ש, שהוא שרש האילן, ממקומה, ונעשתה שלשה ענפים שהם שלשה זנים כמו זה: ש, של צרע שהוא יורה בחוץ, עשה ذ, שלוש טפות התפשטו ונעשו שכבים, ומושום שער אותו ממקומם, ומה שהייתה שוש אחד, עך אחד, התחלקו שלשה, כ' הוא נזרק בשלשה גלגולים, אחד בנח, ושנים בשם ויפת, ומושום שפשבא נח, לא בקש רוחמים על אנשי המבול, התביש אחר כך ואמר, ואם אין מהני נא מספרק אשר בתבת, רשם, לא לחנים היה קובע מדרישות, ובפתח נאמר יפה אלהים ליפת ויישבע באלהיהם, בשלשת אלה היה ציריך להשתרש בשရיו. ראה שלא הצליח, עך אותו שם וננטע אותו אחר כך יחידי.

אבל אדם נתגע בשולשת האבות, והatztrof והתלבן בהם והשפרש בשירושו והצלים, מיד בא משה שהוא בנו של אדם, ונמנ מקודש ברוך הוא תורה על ידו להשkont וענפיו. באותו זמן התקון האילן שער, המתא שחתא בעץ כאן תקון הכל, אמר שהתקנס משה מן העולם נאמר בו ורוח המשך ובא המשך, ונאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח, שלש פעים סובב פגנד שלשה גלגולים שרווחו סובבה שם. מיד בשמצא

הבל אשר מגיע אליהם במעשה הצדיקים, מי הרשעים דסמא"ל ונחש שדרשה איה תלה ענפין דשרשא דאלילן ורא שמן שת, מ"ה מן משה דא אדם, דאייהו בריוונא דארם דלטילא, ורא אייהו מה שמו ומה שם בנו והוא מ"ה, (ה) תורת יהוה הימימה, ה' חמשה חמישית תורה דאתיהיבו ליה בארכאי יומין וארכאי לילון דלחם לא אכל ומים לא שתה.

ובגין דעתך שראייה שרשא דאלילן מוארה ואתעכידת תלת ענפין דאיןן תלת זיגין בגונא דא ש, דרוע ראייה זורה בחז, אתעכיד ז', דתלת ט芬 אטפשטו ואתעכידו שכביםין, ובגין דאעקר לון מאתריהו ומה דתוחה שרשא חדא עקר קרא, אתעכלו לתלת, כי אייהו אודרייך בתלת גלגולין, חד בנה, ותרין בשם ויפת, ובגין דבר אתה נח לא בעא רחמי על אילין גברין דטופנא אתבייש לבתר ואמר ואם אין מהני נא מספרק אשר בתבת, ושם לאו למגנא תהו קבע מדרשות, ויפת אהתר ביה יפת אלהים לפה ושבון באחלי שם, באילן תלת תהו בעי לאשתרש באשרשו חמא דלא אצלה, עקר ליה מטען ונטע ליה לבתר חידאתה.

אבל אדם אהנתגע בתלת אבן ואצטירוף ואתכלב ביהון ואשתרש בשישי ואצלה, מיד אתה משה דאייה בריה דאלילן ואטיב קורשא בריך הוא אוריה על ידי לאשכאח אלילן לאתגרא לא בשישי וענפיו בתהו ומנא אתתקון אילילן דעקר, חזא דראב באילילן הכא תקין כלא, לבתר אתבניש משה מעלה אתחמור ביה ורוח המשך ובא המשך ואתהר ליה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח תלת ומניון סובב לקל תלת גלגולין דרוחיה אסחר תפן, מיד דאסכח תפן לשريا, מה בתיב ועל סביבותיו שב הרות.

אמר ליה רבינו אלעזר אשთמודע הכא רוא עליה, מרוחא דקורשא לרעלילא דאייה בן י"ה, דאסחר לימיינא ושמאלא ועמודא דאמצעיתא ולבתר להילת מפאין דאיינן צדייך ותרי סמכי קשות, והכי אדם עליה אוף הבי בשיטת סטרין, ורא רוא דבריאות, ברא שית לעילא, ברא שית לתהא, י" דפרח.

שם לשיות, מה בתוב? ועל סביבותיו שב הרות. מן העולם נאמר בו ורוח המשך ובא המשך, ונאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח, שלש פעים סובב פגנד שלשה גלגולים שרווחו סובבה שם. מיד בשמצא

אמר לו רבינו אלעזר: כאן נודע סוד עליון מרוחה הקדר של מעלה, שהוא בן י"ה, שסובב לימיינ ושמאל והעמוד האמצעי, ולאחר כך לשילשת הפתחותונים, שהם צדיק וישני עמודי האמת, וכך אדם העליון אף כך בששה צדדים, וזה הפטוד של בראשית ברא שית למטה, י" שפרחה.

מן שת הוא י' של יעקב, שפריחה י' ממנה ונשאר עקב, וזהו הסוד של הוא ישופך ראש ואפקה תשובנו עקב, ומושם זה בשפריחה י' מן שת, מה כתוב בו? כי שת ל' אלהים זרע אחר, אחר גרים גרים זרע אחד י' דאיו זרע מן שת, והוא דרשת כל שתה תחת רגלו, כל וראי זרעו זרע אות ברית קדש, בתרון לחינו דאיון ב' מן בראשית וכפי על שת ואהעיבד בשת, ובאן אחר כס' ב' על שת בומא דאמר נסתור משה פניו ואת י' איתי חומונת יהו"ה, בשכר וסתור משה פניו כי ירא מהבitem, והומונת יהו"ה יבט, ואשתלים שת.

ויתנו בראשית ברא אשילים בשית, שת סיום של אלף באיתא, באיתו זמן בא משה עם שני לוחות שחן ב' מבראשית, וכפסה על שת וונעשה בשית, ובאייה מקום פסה ב' על שת? בזמנ שאמיר ויסטר משה פניו, ואות י' היא חומונת יהו"ה, בשכר ויסטר משה פניו כי ירא מהבitem - וחומונת יהו"ה יבט, והשיטלים באיתו זמן בא משה עם הבן, שניהם באchan בלא, ובגין דא ש מן משה שקל ש' לתלת באchan, מה דיליה בגונא דарам קרמאה, מרכבתא שלימתא הוות במשה בלחווי, כמה דקהוה בתלת באchan, ואדם עלאה היה במשה, תלת עגבן דש אריה שור נשר, מה ורמות פניהם פני אדם, ואחמור בהיה משה תרין ומניין לקיימה בה מה שהיה הוא שירה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשפטתו בלהו קמיה ואמרנו וכאה חולקנא דאגערענא ב' הראשון, אשפטתו בלהו קמיה ואמרנו וכאה חולקנא דאגערענא ב' למגדר רזין עלאיין טמירין דעתיק יומין.

אמר רבנן אלעוז אשמודע מהכא דמשה מאותוי משמע דאיו הצל ואיתו שת ואיתו משה, ואחפתשטותה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק, ואיתו אויל בתלת הלה, ובכל תלת דאיו רכבר אהמור בהון לא ימושו מפיך ומפי זרע ומפי זרע ורעה, מהכא אשמתודע דאיו לא אשתחכה אלא באיתר דאית בה אוריתא, ובגין דא זכרו תורה משה עבריה.

אדם במשה, ובמשה כולם הפל, ומושם זה ש מן משה שקל של שלישת האבות, מה' של פמו של אדם הראשון, מרכבה שלמה היתה במשה לבדו, פמו שהיתה בשלישת האבות, ואדם העליון היה במשה. שלישת הענפים של ש' - אריה שור נשר, מה' ורמות פניהם פני אדם, ונאמר בו משה משה פעמים, לך' בו מה שהיה הוא שירה ואשר להיות כבר היה, זה אדם הראשון. השפטתו כלם לפניו ואמרנו: אשיiri חלקנו שפגשנו ב' לדעת סודות עליונים טמירים של עתיק הימים.

אמר רבנן אלעוז: נודע מפאן, שמשה מאותויתי משמע שאנו דרא, והחפתשטותו של משה בכל דור ודור ובכל צדיק וצדיק, והוא הולך בשליש שלש, ובכל שלש שהוא רוכב נאמר בהם לא ימושו מפיך ומפי זרע ומפי זרע ורעה. מפאן נודע שהוא לא נמצא אלא במקום שיש בו תורה, ומושם זה זכרו תורה משה עברי.